

... Я бачив сон — пекла Вкраїна паску,
Священний хліб пекла серед війни.

Одягнена у свіжу вишиванку,
Сховавши під хустинку сивину,
Замішувала жінка тісто зранку
Під тиху пісню — довгу і сумну.

І сипалося борошно у діжку,
І молоко лилося, і вода,
Вершкове масло, цукор, дріжджів трішки,
Щоб сходилла опара молода.

Але була та паска особлива,
Бо час жорстокий корективи вніс —
В ній кров була, немов гірка олива,
І попіл згарищ, і розпука сліз.

Усе перемішалось в тому тісті —
Біда і відчай, думи і жалі,
Усе, що затаїлось в кожному місті,
І що завмерло в кожному селі.

Все, що пекло, гнітило і бісило,
Весь біль образ й приниження сторіч —
Все Україна в тісті замісила
І, без вагань, поставила у піч...

Гриміло небо. Деренчали дрони.
Сирени завивали віддаля...
Мовчали важко Великодні дзвони,
І повнилась надією земля 🌱

Поширила допис **Аня Бас**

Коментар **Люди Жужельської**

Все сказано в одній поезії. Звісно сумно, але вірмо в Бога і ... і маймо надію,
що будемо пекти паски з усмішкою на обличчях.

За матеріалами

<https://www.facebook.com/100010666213703/posts/2423779257987591/?rdid=jceZJkBq0YT0zhmB#>